

Arrest

nr. 187 878 van 1 juni 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
3. X
4. X
wettelijk vertegenwoordigd door X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, voor wie optreedt als wettelijk vertegenwoordiger hun moeder X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 18 januari 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine afkomstig uit Dagestan te zijn. U bent geboren op (...) in het dorp Simsir en bent dus minderjarig. U kwam in 2010 samen met uw ouders, T. Z. (...) (O.V. (...)) en T. D. (...) (O.V. (...)), en de rest van uw gezin naar België omdat uw vader in Dagestan problemen kende. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders samen zelf tot 4 maal toe asiel aan bij de Belgische autoriteiten, een laatste keer op 19/03/2012. Elk van deze aanvragen

resulteerde echter in een weigeringsbeslissing. De door uw ouders ingeroepen problemen werden immers ongeloofwaardig bevonden. Op 31 mei 2013 overleed uw vader, T. Z. (...) (O.V. (...)), in België na een ongeluk met een tram. Na het overlijden van uw vader begon de familie van uw vader druk uit te oefenen op uw moeder en haar familie om u en uw zussen af te staan. Overeenkomstig de Tsjetsjeense gewoontes behoren u en uw zussen sinds het overlijden van uw vader immers toe aan de familie van uw vader. Uw moeder weigert echter om u en uw zussen af te staan aan de familie van uw vader. Na het overlijden van uw vader vroeg uw moeder mede omwille daarvan zelf ondertussen nog 3 maal asiel bij de Belgische autoriteiten, een laatste maal op 12/6/2015. Elk van deze asielaanvragen werd eveneens afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat de door uw moeder ingeroepen vrees ten aanzien van haar schoonfamilie niet aannemelijk bevonden werd. Op 22/10/2015 diende u daarom zelf een asielaanvraag in als minderjarige samen met uw 3 zussen: A. (...), I. (...) en A'. (...) T. (...) (O.V. (...)). Zelf wil u evenmin naar de Russische Federatie terug. U wil namelijk niet van uw moeder gescheiden worden. Daarenboven hebben jullie in de Russische Federatie geen huis meer en bent u niet vertrouwd met de taal en de regels in uw herkomstland.

Ter staving van uw asielaanvraag werd een sms-conversatie en een medisch attest neergelegd.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw asielaanvraag meerledig is. Vooreerst vreest u bij terugkeer naar de Russische Federatie van uw moeder te worden gescheiden omdat u overeenkomstig de Tsjetsjeense tradities bij de familie van uw overleden vader dient te gaan wonen. Daarnaast kan u niet naar uw herkomstland terug omdat u er geen huis meer hebt. Tot slot bent u niet voldoende vertrouwd met de taal en de regels in uw herkomstland, wat een terugkeer eveneens bemoeilijkt.

Aangaande uw vrees om bij terugkeer naar de Russische Federatie van uw moeder te worden gescheiden (CGVS, p. 6), moet er vooreerst op gewezen worden dat uw moeder diezelfde vrees reeds aanhaalde in het kader van haar laatste 3 asielaanvragen. In het kader van haar vijfde asielaanvraag d.d. 22/05/2014 werd door het CGVS geoordeeld dat uw moeder deze vrees niet aannemelijk kon maken. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 02/02/2015. Uw moeder tekende hiertegen geen verder beroep aan bij de Raad van State. De 2 volgende asielaanvragen van uw moeder, haar respectievelijk zesde en zevende asielaanvraag, werden door het CGVS niet in overweging genomen omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de kans op internationale bescherming in hoofde van uw moeder aanzienlijk vergrootten. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw moeder, T. D. (...) (O.V. (...)), werden genomen, verwijs ik graag naar haar beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Aangezien de door uw moeder ingeroepen vrees ten aanzien van de familie van uw vader in het kader van haar eigen asielaanvragen niet aannemelijk bevonden werd, kan ten aanzien van u omwille van diezelfde problemen evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In het kader van uw eigen asielaanvraag bracht u noch uw moeder immers enig element aan dat een ander licht werpt op de eerdere beoordeling van dit asielmotief. Meer nog, er werden op verschillende punten tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen van uw moeder in het kader van haar eigen asielaanvraag en haar verklaringen in het kader van uw asielaanvraag en die van uw zussen.

Vooreerst verklaarde uw moeder in het kader van uw asielaanvraag dat ze voor het eerst vernam dat de familie van uw vader u en uw zussen opeiste 2 à 3 weken na het overlijden van uw vader. Uw moeder belde uw grootmoeder, de moeder van uw vader, op. In eerste instantie wilde zij niet opnemen, maar uiteindelijk deed ze dit toch en beschuldigde ze uw moeder van de dood van uw vader en zei dat u en uw zussen hen toebehoorden en ze jullie van uw moeder zouden afnemen. Dit was de eerste keer dat uw moeder vernam dat de familie van uw vader haar kinderen opeiste (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 4-5). Deze verklaring is echter op verschillende punten volledig in strijd met de verklaringen van uw moeder in het kader van haar eigen vijfde asielaanvraag. Ten tijde van haar vijfde asielaanvraag verklaarde uw moeder namelijk dat ze pas enkele maanden na de dood van uw vader vernam dat de familie van uw vader u en uw zussen opeiste. Ze vernam dit toen ze haar broer in de Russische Federatie opbelde om te informeren hoe de begrafenis van uw vader was verlopen. Hij vertelde haar dat de familie van uw vader u en uw zussen opeiste (CGVS moeder 5e AA, p. 6). De opeenvolgende verklaringen van uw moeder zijn dus niet alleen tegenstrijdig over het moment waarop ze voor het eerst vernam dat de familie van uw vader u en uw zussen opeiste, maar ook over de persoon van wie uw moeder dit vernam. Daarenboven stelde uw moeder tijdens haar interview bij het CGVS in het kader van haar vijfde asielaanvraag, dat plaatsvond op 17/7/2014, m.a.w. ruim een jaar na het overlijden van uw vader, dat ze tot op dat moment nog geen contact had gehad met de familie van uw vader in de Russische Federatie (CGVS moeder 5e AA, p. 5-6, 9). Het enige familielid van uw vader met wie ze op dat moment reeds contact had gehad, was de broer van uw vader die in Europa

verblijft (CGVS moeder 5e AA, p. 3-4, 9). Als verklaring voor het feit dat uw moeder zelfs geen contact had met de familie van uw vader in de periode onmiddellijk na zijn dood, verwees ze naar de traditionele rouwperiode van 40 tot 50 dagen die wordt gehouden na een overlijden. Pas na het verstrijken van deze periode nam uw moeder contact op met haar broer. Met de familie van uw vader wilde ze toen geen contact omdat ze van uw broer had vernomen dat de familie van uw vader haar verantwoordelijk hield voor de dood van uw vader en ze u en uw zussen opeisten. Uw moeder had geen zin ruzies of discussies en liet daarom na contact te zoeken met de familie van uw vader in de Russische Federatie (CGVS moeder 5e AA, p. 9). Toen uw moeder tijdens haar interview in het kader van uw asielaanvraag en die van uw zussen gewezen werd op haar eerdere verklaringen dat ze ruim een jaar na het overlijden van uw vader nog geen contact had gehad met de familie van uw vader in de Russische Federatie, kon ze geen aannemelijke verklaring geven voor deze tegenstrijdigheid. Uw moeder hield vol dat zij ook in het kader van haar eigen asielaanvraag had gezegd dat ze contact onderhield met haar schoonmoeder en schoonzus via Skype en WhatsApp. Ze stelde voorts dat ze ook toen verteld had dat ze naar haar schoonmoeder had gebeld. Ze wierp wel op dat ze geen machine is en ze zich niet alles meer in detail kan herinneren en er een verschil in haar verklaringen kan zijn omwille van de tragedie die jullie hebben meegemaakt en de manier waarop uw vader om het leven is gekomen (CGVS moeder ikv AA kinderen, p.14). Hoewel begrip wordt opgebracht voor de moeilijkheden en het leed dat jullie gezin als gevolg van de dood van uw vader heeft gekend, volstaat deze verklaring niet ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden. Nergens uit de verklaringen of documenten aangebracht door uw moeder blijkt dat ze ten tijde van haar eigen vijfde asielaanvraag of actueel niet in staat zou zijn (geweest) de kernelementen van de problemen met de familie van uw vader op correcte, coherente en consistente wijze uiteen te zetten. Uw moeder gaf bij aanvang van haar interview bij het CGVS in het kader van haar vijfde asielaanvraag wel aan dat ze sinds het overlijden van uw vader problemen had met onthouden van data (CGVS moeder 5e AA, p. 2). De vastgestelde tegenstrijdigheden hebben echter geen betrekking op concrete data, maar op het feit of uw moeder in de periode van ruim een jaar na het overlijden van uw vader al dan niet contact heeft gehad met de familie van uw vader in de Russische Federatie en op de vraag van wie zij voor het eerst heeft vernomen dat zij haar kinderen diende af te staan. Het betreffen hier bijgevolg geen details, maar elementen die raken aan de kern van jullie problemen. Gewezen op het feit dat uw moeder in het kader van haar eigen asielprocedure verklaard had dat ze voor het eerst van haar eigen broer had vernomen dat de familie van uw vader eiste dat ze jullie zou afstaan en niet dus niet van haar schoonmoeder, zoals ze tijdens haar interview in het kader van de asielprocedure van u en uw zussen stelde, repliceerde ze dat ze het niet wist en ze dacht dat ze dat had gezegd (CGVS moeder ikv AA kinderen, p.14). Deze verklaring kan de vastgestelde tegenstrijdigheid niet opheffen.

Ook op andere punten zijn de verklaringen van uw moeder niet consistent. Zo werd in het kader van haar vijfde asielaanvraag aan uw moeder gevraagd of er een regeling zou worden getroffen zodat ze jullie toch nog zou kunnen zien indien u en uw zussen bij terugkeer naar de Russische Federatie bij de familie van uw vader zouden moeten gaan inwonen. Hierop repliceerde uw moeder dat ze neen hebben gezegd (CGVS moeder 5e AA, p. 9). Tijdens haar interview in het kader van uw asielaanvraag en die van uw zussen werd uw moeder eveneens gevraagd of ze jullie nog zou kunnen zien indien u en uw zussen bij terugkeer bij de familie van uw vader zouden intrekken en uw moeder elders. Toen gaf ze aan dit niet te weten. Ze voegde eraan toe dat het afhangt van de familie van uw vader en ze niet weet of ze dit in de huidige situatie zouden toestaan. De familie van uw vader is immers boos op uw moeder omdat ze 3 jaar na het overlijden van uw vader nog steeds niet naar Dagestan is teruggekeerd. Gevraagd of uw moeder ooit geprobeerd heeft een overeenkomst te sluiten met de familie van uw vader zodat zij u en uw zussen toch zou kunnen blijven zien, ook al wonen jullie in bij de familie van uw vader, stelde uw moeder plots dat ze daar niet aan gedacht had en ze het ook niet gevraagd heeft aan de familie van uw vader (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 10), wat niet te rijmen valt met haar eerdere verklaring dat de familie van uw vader dit geweigerd heeft. Niet alleen zijn de verklaringen van uw moeder op dit punt erg volatiel, u noch uw moeder maakte aannemelijk dat er geen omgangsregeling getroffen zou kunnen worden met de familie van uw vader.

Ter staving van uw asielaanvraag en die van uw zussen legde uw moeder een sms-conversatie voor tussen haar en de broer van uw vader. Met deze conversatie wil uw moeder aantonen dat ze door de familie van uw vader bedreigd wordt opdat ze u en uw zussen aan hen zou afstaan. Deze conversatie op zich volstaat echter niet om de eerdere beoordeling aangaande de hoederechtheden met de familie van uw vader om te buigen, temeer gezien de hierboven gedane vaststellingen. (Digitale) documenten hebben slechts een ondersteunende waarde, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ongeacht het feit dat uit de door uw moeder voorgelegde berichten niet onomstotelijk blijkt van wie ze afkomstig zijn, volstaan deze berichten niet om aannemelijk te maken dat u bij terugkeer daadwerkelijk bij de familie van uw vader zou moeten gaan wonen en u elk contact met uw moeder ontzegd zou worden. Op grond van de

verklaringen van uw moeder bestaat er immers geen duidelijkheid over haar relatie met de familie van uw vader, zoals ook blijkt uit bovenstaande vaststellingen. Het is in dit verband trouwens opmerkelijk dat uw moeder in het kader van uw asielaanvraag en die van uw zussen aangaf dat haar relatie met de moeder van uw vader normaal was en zij u en uw zussen goed behandelde voor de dood van uw vader. Gevraagd hoe de relatie tussen uw moeder en uw grootmoeder was voor jullie vertrek uit Dagestan, stelde uw moeder dat hun relatie normaal was, middelmatig, niet slecht. Gevraagd waarom ze deze relatie niet goed vond, repliceerde uw moeder dat bij jullie alles middelmatig is en nooit goed of heel goed. Op de vraag of er een concrete reden was waarom uw moeder haar relatie met uw grootmoeder niet als goed bestempelde, antwoorde ze eveneens ontkennend. Toen haar vervolgens gevraagd werd hoe de relatie was tussen uw grootmoeder en u en uw zussen, stelde ze eveneens dat deze relatie normaal was. Op de vraag hoe uw grootmoeder u en uw zussen behandelde, antwoordde ze vervolgens goed (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 10-11). Dit is opmerkelijk omdat uw moeder eerder, in het kader van haar eigen, vijfde asielaanvraag had aangegeven dat de familie van uw vader u en uw zussen regelmatig uitschold en sloeg (CGVS moeder 5e AA, p. 8). Gelet op haar eerdere verklaringen werd uw moeder daarom uitdrukkelijk gevraagd of ze ooit problemen had gekend met uw grootmoeder. Pas toen stelde uw moeder dat de familie van uw vader niet van uw moeder hield en hun houding ten opzichte van u en uw zussen daarom slecht was. Er werd gescholden en ze werden boos (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 11). Gevraagd waarom uw moeder eerder dan had gezegd dat haar relatie met uw grootmoeder normaal was en ze u en uw zussen goed behandelde, stelde ze dat ze dit eigenlijk niet wilde zeggen, maar ze besepte dat ze het wel moest zeggen (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 11). Deze argumentatie is weinig overtuigend aangezien uw moeder reeds in het kader van haar eigen vijfde asielaanvraag had gezegd dat de familie van uw vader niet van haar, u en uw zussen hield en ze u en uw zussen in het verleden reeds mishandeld hadden, meer concreet waren ze altijd boos, scholden ze jullie uit en sloegen ze jullie (CGVS moeder 5e AA, p. 8). Het betreft hier bovendien ook een element dat raakt aan de kern van jullie asielrelaas, namelijk de relatie met de familie van uw vader, en waarvan zodoende redelijkerwijze verwacht dat worden dat het door de asielzoeker van meet af aan op correcte en zo accuraat mogelijke wijze wordt aangebracht. Dat uw moeder haar verklaringen in het kader van de asielaanvraag van u en uw zussen hierover in de loop van haar interview aanpaste, doet bijkomende twijfels rijzen over de relatie met de familie van uw vader.

Volledigheidshalve kan in dit verband nog toegevoegd worden dat uw moeder ook aanhaalde dat ze ondertussen ook ruzie heeft met haar eigen broer hier in België omdat hij van plan was haar, u en uw zussen naar Dagestan terug te sturen (CGVS moeder ikv AA kinderen, p.5-6). Ook dit element volstaat niet om in uw hoofde een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen. Ook hieruit kan immers niet geconcludeerd worden dat er bij terugkeer naar de Russische Federatie sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit noch dat er bij terugkeer naar de Russische Federatie geen omgangsregeling zou kunnen worden getroffen met de familie van uw vader. Hoewel begrip wordt opgebracht voor het leed en de moeilijkheden die gepaard gaan/gingen met de dood van uw vader kan omwille van het geheel van bovenstaande vaststellingen in uw hoofde niet besloten worden tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade vanwege de problemen met de familie van uw vader.

Daarnaast gaf u aan dat u niet naar de Russische Federatie terug kan omdat u er geen woonplaats hebt (CGVS, p. 6-7). Er moet echter op gewezen worden dat dit motief geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers een louter socio-economisch probleem. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen noch zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Gevraagd waarom u in de Russische Federatie geen woonplaats heeft, gaf u aan dit niet te weten (CGVS, p. 7). Hieruit blijkt geenszins de intentie vanwege de Russische autoriteiten of derden om u en uw gezin huisvesting te ontfangen en jullie zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Bijgevolg kan het gebrek aan huisvesting in uw hoofde geen aanleiding geven tot een internationaal beschermingsstatuut.

Tot slot verwees u in het kader van uw asielaanvraag naar uw gebrek aan kennis van de taal en de regels in uw herkomstland (CGVS, p. 6-7). U maakte echter niet aannemelijk hoe dit bij terugkeer naar uw herkomstland in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Aangaande de taal zij er vooreerst op gewezen dat uw moeder dit motief reeds inriep in het kader van haar eigen zevende asielaanvraag. Toen werd reeds geoordeeld dat dit motief geen aanleiding kon geven tot een internationaal beschermingsstatuut. In het kader van uw eigen asielaanvraag haalde u noch uw moeder enig element aan dat deze beoordeling kan ombuigen. Zo gaf u zelf aan uw eigen taal een beetje te kennen. Met uw moeder communiceert u immers nog steeds in uw eigen taal, zijnde het Russisch of Tsjetsjeens (CGVS, p. 7). Ook uw moeder vertelde dat u haar

moedertaal gedeeltelijk beheerst, maar niet helemaal (CGVS, p. 8). U noch uw moeder maakte echter aannemelijk waarom u zich het Russisch en/of Tsjetsjeens niet verder eigen zou kunnen maken. Uw moeder wierp in dit verband wel op dat u op dit vlak een achterstand heeft opgelopen omdat u al 4 jaar in België bent en die achterstand onoverbrugbaar is. Bij terugkeer zal u namelijk opnieuw moeten beginnen omdat u uw moedertaal nog moet leren (CGVS, p. 9). Niettemin er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat het feit dat u bij een terugkeer naar uw herkomstland de taal verder zou moeten leren en u als gevolg daarvan een achterstand zou hebben ten opzichte van andere leeftijdsgenoten geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit inhoudt en zodoende in uw hoofde geen aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U maakte evenmin aannemelijk waarom uw gebrek aan kennis van de regels in uw herkomstland in uw hoofde een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit zou inhouden bij terugkeer naar de Russische Federatie. U gaf namelijk aan dat het voor u mogelijk zou zijn om de regels in uw herkomstland te leren (CGVS, p. 7). Bovendien reikte u noch uw moeder enig element aan dat erop wijst dat u dermate verwesterd zou zijn dat u desondanks niet meer in staat zou zijn u te houden aan de in uw herkomstland geldende wetten, regels en gebruiken. Bijgevolg volstaat ook dit motief niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt soms nog gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begreemd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Dagestan actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (een sms-conversatie en een medisch attest) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. In het medische attest staat te lezen dat u te kampen heeft met veel stressklachten die een grote negatieve impact hebben op uw dagelijks functioneren. U wordt hiervoor behandeld met sedinaldruppels, die helpen om uw leven en

emotionele toestand tot rust te brengen. Dit attest spreekt zich echter niet uit over de oorzaak van deze stressklachten. Het bevat evenmin informatie voor de in uw hoofde ingeroepen vrees bij terugkeer naar uw herkomstland. Bijgevolg kan dit attest bovenstaande beslissing niet ombuigen. De sms-conversatie werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De tweede bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine afkomstig uit Dagestan te zijn. U werd geboren op (...) in het Dagestaanse dorp Nuradilovo en bent dus minderjarig. U kwam in 2010 samen met uw ouders, T. Z. (...) (O.V. (...)) en T. D. (...) (O.V. (...)), en de rest van uw gezin naar België omdat uw vader in Dagestan problemen kende. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders samen zelf tot 4 maal toe asiel aan bij de Belgische autoriteiten, een laatste keer op 19/03/2012. Elk van deze aanvragen resulteerde echter in een weigeringsbeslissing. De door uw ouders ingeroepen problemen werden immers ongeloofwaardig bevonden. Op 31 mei 2013 overleed uw vader, T. Z. (...) (O.V. (...)), in België na een ongeluk met een tram. Na het overlijden van uw vader begon de familie van uw vader druk uit te oefenen op uw moeder en haar familie om u en uw zussen af te staan. Overeenkomstig de Tsjetsjeense gewoontes behoren u en uw zussen sinds het overlijden van uw vader immers toe aan de familie van uw vader. Uw moeder weigert echter om u en uw zussen af te staan aan de familie van uw vader. Na het overlijden van uw vader vroeg uw moeder mede omwille daarvan zelf ondertussen nog 3 maal asiel bij de Belgische autoriteiten, een laatste maal op 12/6/2015. Elk van deze asielaanvragen werd eveneens afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat de door uw moeder ingeroepen vrees ten aanzien van haar schoonfamilie niet aannemelijk bevonden werd. Op 22/10/2015 diende u daarom zelf een asielaanvraag in als minderjarige samen met uw 3 zussen: A. (...) , L. (...) en A. T. (...) (O.V. 6.647.474). Zelf wil u evenmin naar de Russische Federatie terug. U wil namelijk niet van uw moeder gescheiden worden. Daarenboven hebben jullie in de Russische Federatie geen huis.

Ter staving van uw asielaanvraag werd een sms-conversatie neergelegd.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw asielaanvraag meerledig is. Vooreerst vreest u bij terugkeer naar de Russische Federatie van uw moeder te worden gescheiden omdat u overeenkomstig de Tsjetsjeense tradities bij de familie van uw overleden vader dient te gaan wonen. Daarnaast kan u niet naar uw herkomstland terug omdat u er geen huis meer hebt.

Aangaande uw vrees om bij terugkeer naar de Russische Federatie van uw moeder te worden gescheiden (CGVS, p. 4-5), moet er vooreerst op gewezen worden dat uw moeder diezelfde vrees reeds aanhaalde in het kader van haar laatste 3 asielaanvragen. In het kader van haar vijfde asielaanvraag d.d. 22/05/2014 werd door het CGVS geoordeeld dat uw moeder deze vrees niet aannemelijk kon maken. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 02/02/2015. Uw moeder tekende hiertegen geen verder beroep aan bij de Raad van State. De 2 volgende asielaanvragen van uw moeder, haar respectievelijk zesde en zevende asielaanvraag, werden door het CGVS niet in overweging genomen omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de kans op internationale bescherming in hoofde van uw moeder aanzienlijk vergrootten. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw moeder, T. D. (...) (O.V. (...)), werden genomen, verwijs ik graag naar haar beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Aangezien de door uw moeder ingeroepen vrees ten aanzien van de familie van uw vader in het kader van haar eigen asielaanvragen niet aannemelijk bevonden werd, kan ten aanzien van u omwille van diezelfde problemen evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In het kader van uw eigen asielaanvraag bracht u noch uw moeder immers enig element aan dat een ander licht werpt op de eerdere beoordeling van dit asielmotief. Meer nog, er werden op verschillende punten tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen van uw moeder in het kader van haar eigen asielaanvraag en haar verklaringen in het kader van uw asielaanvraag en die van uw zussen.

Vooreerst verklaarde uw moeder in het kader van uw asielaanvraag dat ze voor het eerst vernam dat de familie van uw vader u en uw zussen opeiste 2 à 3 weken na het overlijden van uw vader. Uw moeder belde uw grootmoeder, de moeder van uw vader, op. In eerste instantie wilde zij niet opnemen, maar uiteindelijk deed ze dit toch en beschuldigde ze uw moeder van de dood van uw vader en zei dat u en uw zussen hen toebehoorden en ze jullie van uw moeder zouden afnemen. Dit was de eerste keer dat uw moeder vernam dat de familie van uw vader haar kinderen opeiste (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 4-5). Deze verklaring is echter op verschillende punten volledig in strijd met de verklaringen van uw moeder in het kader van haar eigen vijfde asielaanvraag. Ten tijde van haar vijfde asielaanvraag verklaarde uw moeder namelijk dat ze pas enkele maanden na de dood van uw vader vernam dat de familie van uw vader u en uw zussen opeiste. Ze vernam dit toen ze haar broer in de Russische Federatie opbelde om te informeren hoe de begrafenis van uw vader was verlopen. Hij vertelde haar dat de familie van uw vader u en uw zussen opeiste (CGVS moeder 5e AA, p. 6). De opeenvolgende verklaringen van uw moeder zijn dus niet alleen tegenstrijdig over het moment waarop ze voor het eerst vernam dat de familie van uw vader u en uw zussen opeiste, maar ook over de persoon van wie uw moeder dit vernam. Daarenboven stelde uw moeder tijdens haar interview bij het CGVS in het kader van haar vijfde asielaanvraag, dat plaatsvond op 17/7/2014, m.a.w. ruim een jaar na het overlijden van uw vader, dat ze tot op dat moment nog geen contact had gehad met de familie van uw vader in de Russische Federatie (CGVS moeder 5e AA, p. 5-6, 9). Het enige familielid van uw vader met wie ze op dat moment reeds contact had gehad, was de broer van uw vader die in Europa verblijft (CGVS moeder 5e AA, p. 3-4, 9). Als verklaring voor het feit dat uw moeder zelfs geen contact had met de familie van uw vader in de periode onmiddellijk na zijn dood, verwees ze naar de traditionele rouwperiode van 40 tot 50 dagen die wordt gehouden na een overlijden. Pas na het verstrijken van deze periode nam uw moeder contact op met haar broer. Met de familie van uw vader wilde ze toen geen contact omdat ze van uw broer had vernomen dat de familie van uw vader haar verantwoordelijk hield voor de dood van uw vader en ze u en uw zussen opeisten. Uw moeder had geen zin ruzies of discussies en liet daarom na contact te zoeken met de familie van uw vader in de Russische Federatie (CGVS moeder 5e AA, p. 9). Toen uw moeder tijdens haar interview in het kader van uw asielaanvraag en die van uw zussen gewezen werd op haar eerdere verklaringen dat ze ruim een jaar na het overlijden van uw vader nog geen contact had gehad met de familie van uw vader in de Russische Federatie, kon ze geen aannemelijke verklaring geven voor deze tegenstrijdigheid. Uw moeder hield vol dat zij ook in het kader van haar eigen asielaanvraag had gezegd dat ze contact onderhield met haar schoonmoeder en schoonzus via Skype en WhatsApp. Ze stelde voorts dat ze ook toen verteld had dat ze naar haar schoonmoeder had gebeld. Ze wierp wel op dat ze geen machine is en ze zich niet alles meer in detail kan herinneren en er een verschil in haar verklaringen kan zijn omwille van de tragedie die jullie hebben meegemaakt en de manier waarop uw vader om het leven is gekomen (CGVS moeder ikv AA kinderen, p.14). Hoewel begrip wordt opgebracht voor de moeilijkheden en het leed dat jullie gezin als gevolg van de dood van uw vader heeft gekend, volstaat deze verklaring niet ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden. Nergens uit de verklaringen of documenten aangebracht door uw moeder blijkt dat ze ten tijde van haar eigen vijfde asielaanvraag of actueel niet in staat zou zijn (geweest) de kernelementen van de problemen met de familie van uw vader op correcte, coherente en consistente wijze uiteen te zetten. Uw moeder gaf bij aanvang van haar interview bij het CGVS in het kader van haar vijfde asielaanvraag wel aan dat ze sinds het overlijden van uw vader problemen had met onthouden van data (CGVS moeder 5e AA, p. 2). De vastgestelde tegenstrijdigheden hebben echter geen betrekking op concrete data, maar op het feit of uw moeder in de periode van ruim een jaar na het overlijden van uw vader al dan niet contact heeft gehad met de familie van uw vader in de Russische Federatie en op de vraag van wie zij voor het eerst heeft vernomen dat zij haar kinderen diende af te staan. Het betreffen hier bijgevolg geen details, maar elementen die raken aan de kern van jullie problemen. Gewezen op het feit dat uw moeder in het kader van haar eigen asielprocedure verklaard had dat ze voor het eerst van haar eigen broer had vernomen dat de familie van uw vader eiste dat ze jullie zou afstaan en niet dus niet van haar schoonmoeder, zoals ze tijdens haar interview in het kader van de asielprocedure van u en uw zussen stelde, repliceerde ze dat ze het niet wist en ze dacht dat ze dat had gezegd (CGVS moeder ikv AA kinderen, p.14). Deze verklaring kan de vastgestelde tegenstrijdigheid niet opheffen.

Ook op andere punten zijn de verklaringen van uw moeder niet consistent. Zo werd in het kader van haar vijfde asielaanvraag aan uw moeder gevraagd of er een regeling zou worden getroffen zodat ze jullie toch nog zou kunnen zien indien u en uw zussen bij terugkeer naar de Russische Federatie bij de familie van uw vader zouden moeten gaan inwonen. Hierop repliceerde uw moeder dat ze neen hebben gezegd (CGVS moeder 5e AA, p. 9). Tijdens haar interview in het kader van uw asielaanvraag en die van uw zussen werd uw moeder eveneens gevraagd of ze jullie nog zou kunnen zien indien u en uw zussen bij terugkeer bij de familie van uw vader zouden intrekken en uw moeder elders. Toen gaf ze aan dit niet te weten. Ze voegde eraan toe dat het afhangt van de familie van uw vader en ze niet weet

of ze dit in de huidige situatie zouden toestaan. De familie van uw vader is immers boos op uw moeder omdat ze 3 jaar na het overlijden van uw vader nog steeds niet naar Dagestan is teruggekeerd. Gevraagd of uw moeder ooit geprobeerd heeft een overeenkomst te sluiten met de familie van uw vader zodat zij u en uw zussen toch zou kunnen blijven zien, ook al wonen jullie in bij de familie van uw vader, stelde uw moeder plots dat ze daar niet aan gedacht had en ze het ook niet gevraagd heeft aan de familie van uw vader (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 10), wat niet te rijmen valt met haar eerdere verklaring dat de familie van uw vader dit geweigerd heeft. Niet alleen zijn de verklaringen van uw moeder op dit punt erg volatiel, u noch uw moeder maakte aannemelijk dat er geen omgangsregeling getroffen zou kunnen worden met de familie van uw vader.

Ter staving van uw asielaanvraag en die van uw zussen legde uw moeder een sms-conversatie voor tussen haar en de broer van uw vader. Met deze conversatie wil uw moeder aantonen dat ze door de familie van uw vader bedreigd wordt opdat ze u en uw zussen aan hen zou afstaan. Deze conversatie op zich volstaat echter niet om de eerdere beoordeling aangaande de hoederechtproblemen met de familie van uw vader om te buigen, temeer gezien de hierboven gedane vaststellingen. (Digitale) documenten hebben slechts een ondersteunende waarde, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ongeacht het feit dat uit de door uw moeder voorgelegde berichten niet onomstotelijk blijkt van wie ze afkomstig zijn, volstaan deze berichten niet om aannemelijk te maken dat u bij terugkeer daadwerkelijk bij de familie van uw vader zou moeten gaan wonen en u elk contact met uw moeder ontzegd zou worden. Op grond van de verklaringen van uw moeder bestaat er immers geen duidelijkheid over haar relatie met de familie van uw vader, zoals ook blijkt uit bovenstaande vaststellingen. Het is in dit verband trouwens opmerkelijk dat uw moeder in het kader van uw asielaanvraag en die van uw zussen aangaf dat haar relatie met de moeder van uw vader normaal was en zij u en uw zussen goed behandelde voor de dood van uw vader. Gevraagd hoe de relatie tussen uw moeder en uw grootmoeder was voor jullie vertrek uit Dagestan, stelde uw moeder dat hun relatie normaal was, middelmatig, niet slecht. Gevraagd waarom ze deze relatie niet goed vond, repliceerde uw moeder dat bij jullie alles middelmatig is en nooit goed of heel goed. Op de vraag of er een concrete reden was waarom uw moeder haar relatie met uw grootmoeder niet als goed bestempelde, antwoorde ze eveneens ontkennend. Toen haar vervolgens gevraagd werd hoe de relatie was tussen uw grootmoeder en u en uw zussen, stelde ze eveneens dat deze relatie normaal was. Op de vraag hoe uw grootmoeder u en uw zussen behandelde, antwoordde ze vervolgens goed (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 10-11). Dit is opmerkelijk omdat uw moeder eerder, in het kader van haar eigen, vijfde asielaanvraag had aangegeven dat de familie van uw vader u en uw zussen regelmatig uitschold en sloeg (CGVS moeder 5e AA, p. 8). Gelet op haar eerdere verklaringen werd uw moeder daarom uitdrukkelijk gevraagd of ze ooit problemen had gekend met uw grootmoeder. Pas toen stelde uw moeder dat de familie van uw vader niet van uw moeder hield en hun houding ten opzichte van u en uw zussen daarom slecht was. Er werd gescholden en ze werden boos (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 11). Gevraagd waarom uw moeder eerder dan had gezegd dat haar relatie met uw grootmoeder normaal was en ze u en uw zussen goed behandelde, stelde ze dat ze dit eigenlijk niet wilde zeggen, maar ze besepte dat ze het wel moest zeggen (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 11). Deze argumentatie is weinig overtuigend aangezien uw moeder reeds in het kader van haar eigen vijfde asielaanvraag had gezegd dat de familie van uw vader niet van haar, u en uw zussen hield en ze u en uw zussen in het verleden reeds mishandeld hadden, meer concreet waren ze altijd boos, scholden ze jullie uit en sloegen ze jullie (CGVS moeder 5e AA, p. 8). Het betreft hier bovendien ook een element dat raakt aan de kern van jullie asielrelaas, namelijk de relatie met de familie van uw vader, en waarvan zodoende redelijkerwijze verwacht dat worden dat het door de asielzoeker van meet af aan op correcte en zo accuraat mogelijke wijze wordt aangebracht. Dat uw moeder haar verklaringen in het kader van de asielaanvraag van u en uw zussen hierover in de loop van haar interview aanpaste, doet bijkomende twijfels rijzen over de relatie met de familie van uw vader.

Volledigheidshalve kan in dit verband nog toegevoegd worden dat uw moeder ook aanhaalde dat ze ondertussen ook ruzie heeft met haar eigen broer hier in België omdat hij van plan was haar, u en uw zussen naar Dagestan terug te sturen (CGVS moeder ikv AA kinderen, p.5-6). Ook dit element volstaat niet om in uw hoofde een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen. Ook hieruit kan immers niet geconcludeerd worden dat er bij terugkeer naar de Russische Federatie sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit noch dat er bij terugkeer naar de Russische Federatie geen omgangsregeling zou kunnen worden getroffen met de familie van uw vader. Hoewel begrip wordt opgebracht voor het leed en de moeilijkheden die gepaard gaan/gingen met de dood van uw vader kan omwille van het geheel van bovenstaande vaststellingen in uw hoofde niet besloten worden tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade vanwege de problemen met de familie van uw vader.

Daarnaast gaf u aan dat u niet naar de Russische Federatie terug kan omdat u er geen woonplaats hebt (CGVS, p. 6-7). Er moet echter op gewezen worden dat dit motief geen verband houdt met één van de

criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers een louter socio-economisch probleem. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen noch zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Nergens uit uw verklaringen of die van uw moeder blijkt immers de intentie vanwege uw de Russische autoriteiten of derden om u en uw gezin huisvesting te ontfangen en jullie zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Bijgevolg kan het gebrek aan huisvesting in uw hoofde geen aanleiding geven tot een internationaalbeschermingsstatuut.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uw moeder in het kader van uw asielaanvraag ook naar uw medisch-psychologische toestand verwees. Ze vertelde dat u sinds de dood van uw vader last heeft van angst en stress. Dit uit zich in haaruitval en huidproblemen. Indien u bij terugkeer gescheiden zou worden van uw moeder en zussen, zou dit nog meer stress veroorzaken. Hoewel begrip wordt opgebracht voor het leed en de moeilijkheden die gepaard gaan/gingen met de dood van uw vader, maakte uw moeder niet aannemelijk dat een terugkeer naar uw herkomstland op dit punt een onmenselijke of vernederende behandeling zou uitmaken. Bijgevolg volstaan de verklaringen van uw moeder over uw medisch-psychologische toestand om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt soms nog gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begreemd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Dagestan actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het enige ter staving van uw asielaanvraag voorgelegde document, een sms-conversatie tussen uw moeder en de broer van uw vader, werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De derde bestreden beslissing ten aanzien van derde verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine afkomstig uit Dagestan te zijn. U bent geboren op (...) in het Dagestaanse dorp Nuradilovo en bent dus minderjarig. U kwam in 2010 samen met uw ouders, T. Z. (...) (O.V. (...)) en T. D. (...) (O.V. (...)), en de rest van uw gezin naar België omdat uw vader in Dagestan problemen kende. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders samen zelf tot 4 maal toe asiel aan bij de Belgische autoriteiten, een laatste keer op 19/03/2012. Elk van deze aanvragen resulteerde echter in een weigeringsbeslissing. De door uw ouders ingeroepen problemen werden immers ongeloofwaardig bevonden. Op 31 mei 2013 overleed uw vader, T. Z. (...) (O.V. (...)), in België na een ongeluk met een tram. Na het overlijden van uw vader begon de familie van uw vader druk uit te oefenen op uw moeder en haar familie om u en uw zussen af te staan. Overeenkomstig de Tsjetsjeense gewoontes behoren u en uw zussen sinds het overlijden van uw vader immers toe aan de familie van uw vader. Uw moeder weigert echter om u en uw zussen af te staan aan de familie van uw vader. Na het overlijden van uw vader vroeg uw moeder mede omwille daarvan zelf ondertussen nog 3 maal asiel bij de Belgische autoriteiten, een laatste maal op 12/6/2015. Elk van deze asielaanvragen werd eveneens afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat de door uw moeder ingeroepen vrees ten aanzien van haar schoonfamilie niet aannemelijk bevonden werd. Op 22/10/2015 werd daarom in uw hoofde een eigen asielaanvraag als minderjarige ingediend alsook in hoofde van uw 3 zussen: A. (...), L. (...) en I. T. (...) (O.V. (...)). Zelf wil u niet naar de Russische Federatie terug omdat het in België leuk is.

Ter staving van uw asielaanvraag werd een sms-conversatie neergelegd.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet naar de Russische Federatie terug wil omdat u het in België leuk vindt (CGVS, p. 4). Dit motief kan echter geen aanleiding geven tot internationale bescherming. Gevraagd waarom het in de Russische Federatie niet leuk zou zijn, moest u toegeven dit niet te weten (CGVS, p. 4). Hieruit kan geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij terugkeer naar de Russische Federatie worden geconcludeerd.

Uw moeder haalde in het kader van uw asielaanvraag ook de vrees aan dat u bij terugkeer naar de Russische Federatie van haar zou worden gescheiden omdat u overeenkomstig de Tsjetsjeense tradities aan de familie van uw vader toebehoort sinds het overlijden van uw vader (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 3). Er moet echter op gewezen worden dat uw moeder diezelfde vrees reeds aanhaalde in het kader van haar laatste 3 asielaanvragen. In het kader van haar vijfde asielaanvraag d.d. 22/05/2014 werd door het CGVS geoordeeld dat uw moeder deze vrees niet aannemelijk kon maken. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 02/02/2015. Uw moeder tekende hiertegen geen verder beroep aan bij de Raad van State. De 2 volgende asielaanvragen van uw moeder, haar respectievelijk zesde en zevende asielaanvraag, werden door het CGVS niet in overweging genomen omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de kans op internationale bescherming in hoofde van uw moeder aanzienlijk vergrootten. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw moeder, T. D. (...) (O.V. (...)), werden genomen, verwijs ik graag naar haar beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Aangezien de door uw moeder ingeroepen vrees ten aanzien van de familie van uw vader in het kader van haar eigen asielaanvragen niet aannemelijk bevonden werd, kan ten aanzien van u omwille van diezelfde problemen evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In het kader van uw eigen asielaanvraag bracht u noch uw moeder immers enig element aan dat een ander licht werpt op de eerdere beoordeling van dit asielmotief. Meer nog, er werden op verschillende punten tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen van uw moeder in het kader van haar eigen asielaanvraag en haar verklaringen in het kader van uw asielaanvraag en die van uw zussen.

Vooreerst verklaarde uw moeder in het kader van uw asielaanvraag dat ze voor het eerst vernam dat de familie van uw vader u en uw zussen opeiste 2 à 3 weken na het overlijden van uw vader. Uw moeder belde uw grootmoeder, de moeder van uw vader, op. In eerste instantie wilde zij niet opnemen, maar uiteindelijk deed ze dit toch en beschuldigde ze uw moeder van de dood van uw vader en zei dat u en uw zussen hen toebehoorden en ze jullie van uw moeder zouden afnemen. Dit was de eerste keer dat uw moeder vernam dat de familie van uw vader haar kinderen opeiste (CGVS moeder ikv AA kinderen,

p. 4-5). Deze verklaring is echter op verschillende punten volledig in strijd met de verklaringen van uw moeder in het kader van haar eigen vijfde asielaanvraag. Ten tijde van haar vijfde asielaanvraag verklaarde uw moeder namelijk dat ze pas enkele maanden na de dood van uw vader vernam dat de familie van uw vader u en uw zussen opeiste. Ze vernam dit toen ze haar broer in de Russische Federatie opbelde om te informeren hoe de begrafenis van uw vader was verlopen. Hij vertelde haar dat de familie van uw vader u en uw zussen opeiste (CGVS moeder 5e AA, p. 6). De opeenvolgende verklaringen van uw moeder zijn dus niet alleen tegenstrijdig over het moment waarop ze voor het eerst vernam dat de familie van uw vader u en uw zussen opeiste, maar ook over de persoon van wie uw moeder dit vernam. Daarenboven stelde uw moeder tijdens haar interview bij het CGVS in het kader van haar vijfde asielaanvraag, dat plaatsvond op 17/7/2014, m.a.w. ruim een jaar na het overlijden van uw vader, dat ze tot op dat moment nog geen contact had gehad met de familie van uw vader in de Russische Federatie (CGVS moeder 5e AA, p. 5-6, 9). Het enige familielid van uw vader met wie ze op dat moment reeds contact had gehad, was de broer van uw vader die in Europa verblijft (CGVS moeder 5e AA, p. 3-4, 9). Als verklaring voor het feit dat uw moeder zelfs geen contact had met de familie van uw vader in de periode onmiddellijk na zijn dood, verwees ze naar de traditionele rouwperiode van 40 tot 50 dagen die wordt gehouden na een overlijden. Pas na het verstrijken van deze periode nam uw moeder contact op met haar broer. Met de familie van uw vader wilde ze toen geen contact omdat ze van uw broer had vernomen dat de familie van uw vader haar verantwoordelijk hield voor de dood van uw vader en ze u en uw zussen opeisten. Uw moeder had geen zin ruzies of discussies en liet daarom na contact te zoeken met de familie van uw vader in de Russische Federatie (CGVS moeder 5e AA, p. 9). Toen uw moeder tijdens haar interview in het kader van uw asielaanvraag en die van uw zussen gewezen werd op haar eerdere verklaringen dat ze ruim een jaar na het overlijden van uw vader nog geen contact had gehad met de familie van uw vader in de Russische Federatie, kon ze geen aannemelijke verklaring geven voor deze tegenstrijdigheid. Uw moeder hield vol dat zij ook in het kadervan haar eigen asielaanvraag had gezegd dat ze contact onderhield met haar schoonmoeder en schoonzus via Skype en WhatsApp. Ze stelde voorts dat ze ook toen verteld had dat ze naar haar schoonmoeder had gebeld. Ze wierp wel op dat ze geen machine is en ze zich niet alles meer in detail kan herinneren en er een verschil in haar verklaringen kan zijn omwille van de tragedie die jullie hebben meegemaakt en de manier waarop uw vader om het leven is gekomen (CGVS moeder ikv AA kinderen, p.14). Hoewel begrip wordt opgebracht voor de moeilijkheden en het leed dat jullie gezin als gevolg van de dood van uw vader heeft gekend, volstaat deze verklaring niet ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden. Nergens uit de verklaringen of documenten aangebracht door uw moeder blijkt dat ze ten tijde van haar eigen vijfde asielaanvraag of actueel niet in staat zou zijn (geweest) de kernelementen van de problemen met de familie van uw vader op correcte, coherente en consistente wijze uiteen te zetten. Uw moeder gaf bij aanvang van haar interview bij het CGVS in het kader van haar vijfde asielaanvraag wel aan dat ze sinds het overlijden van uw vader problemen had met onthouden van data (CGVS moeder 5e AA, p. 2). De vastgestelde tegenstrijdigheden hebben echter geen betrekking op concrete data, maar op het feit of uw moeder in de periode van ruim een jaar na het overlijden van uw vader al dan niet contact heeft gehad met de familie van uw vader in de Russische Federatie en op de vraag van wie zij voor het eerst heeft vernomen dat zij haar kinderen diende af te staan. Het betreffen hier bijgevolg geen details, maar elementen die raken aan de kern van jullie problemen. Gewezen op het feit dat uw moeder in het kader van haar eigen asielprocedure verklaard had dat ze voor het eerst van haar eigen broer had vernomen dat de familie van uw vader eiste dat ze jullie zou afstaan en niet dus niet van haar schoonmoeder, zoals ze tijdens haar interview in het kader van de asielprocedure van u en uw zussen stelde, repliceerde ze dat ze het niet wist en ze dacht dat ze dat had gezegd (CGVS moeder ikv AA kinderen, p.14). Deze verklaring kan de vastgestelde tegenstrijdigheid niet opheffen.

Ook op andere punten zijn de verklaringen van uw moeder niet consistent. Zo werd in het kader van haar vijfde asielaanvraag aan uw moeder gevraagd of er een regeling zou worden getroffen zodat ze jullie toch nog zou kunnen zien indien u en uw zussen bij terugkeer naar de Russische Federatie bij de familie van uw vader zouden moeten gaan inwonen. Hierop repliceerde uw moeder dat ze neen hebben gezegd (CGVS moeder 5e AA, p. 9). Tijdens haar interview in het kader van uw asielaanvraag en die van uw zussen werd uw moeder eveneens gevraagd of ze jullie nog zou kunnen zien indien u en uw zussen bij terugkeer bij de familie van uw vader zouden intrekken en uw moeder elders. Toen gaf ze aan dit niet te weten. Ze voegde eraan toe dat het afhangt van de familie van uw vader en ze niet weet of ze dit in de huidige situatie zouden toestaan. De familie van uw vader is immers boos op uw moeder omdat ze 3 jaar na het overlijden van uw vader nog steeds niet naar Dagestan is teruggekeerd. Gevraagd of uw moeder ooit geprobeerd heeft een overeenkomst te sluiten met de familie van uw vader zodat zij u en uw zussen toch zou kunnen blijven zien, ook al wonen jullie in bij de familie van uw vader, stelde uw moeder plots dat ze daar niet aan gedacht had en ze het ook niet gevraagd heeft aan de familie van uw vader (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 10), wat niet te rijmen valt met haar eerdere

verklaring dat de familie van uw vader dit geweigerd heeft. Niet alleen zijn de verklaringen van uw moeder op dit punt erg volatiel, u noch uw moeder maakte aannemelijk dat er geen omgangsregeling getroffen zou kunnen worden met de familie van uw vader.

Ter staving van uw asielaanvraag en die van uw zussen legde uw moeder een sms-conversatie voor tussen haar en de broer van uw vader. Met deze conversatie wil uw moeder aantonen dat ze door de familie van uw vader bedreigd wordt opdat ze u en uw zussen aan hen zou afstaan. Deze conversatie op zich volstaat echter niet om de eerdere beoordeling aangaande de hoederechtproblemen met de familie van uw vader om te buigen, temeer gezien de hierboven gedane vaststellingen. (Digitale) documenten hebben slechts een ondersteunende waarde, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ongeacht het feit dat uit de door uw moeder voorgelegde berichten niet onomstotelijk blijkt van wie ze afkomstig zijn, volstaan deze berichten niet om aannemelijk te maken dat u bij terugkeer daadwerkelijk bij de familie van uw vader zou moeten gaan wonen en u elk contact met uw moeder ontzegd zou worden. Op grond van de verklaringen van uw moeder bestaat er immers geen duidelijkheid over haar relatie met de familie van uw vader, zoals ook blijkt uit bovenstaande vaststellingen. Het is in dit verband trouwens opmerkelijk dat uw moeder in het kader van uw asielaanvraag en die van uw zussen aangaf dat haar relatie met de moeder van uw vader normaal was en zij u en uw zussen goed behandelde voor de dood van uw vader. Gevraagd hoe de relatie tussen uw moeder en uw grootmoeder was voor jullie vertrek uit Dagestan, stelde uw moeder dat hun relatie normaal was, middelmatig, niet slecht. Gevraagd waarom ze deze relatie niet goed vond, repliceerde uw moeder dat bij jullie alles middelmatig is en nooit goed of heel goed. Op de vraag of er een concrete reden was waarom uw moeder haar relatie met uw grootmoeder niet als goed bestempelde, antwoorde ze eveneens ontkennend. Toen haar vervolgens gevraagd werd hoe de relatie was tussen uw grootmoeder en u en uw zussen, stelde ze eveneens dat deze relatie normaal was. Op de vraag hoe uw grootmoeder u en uw zussen behandelde, antwoordde ze vervolgens goed (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 10-11). Dit is opmerkelijk omdat uw moeder eerder, in het kader van haar eigen, vijfde asielaanvraag had aangegeven dat de familie van uw vader u en uw zussen regelmatig uitschold en sloeg (CGVS moeder 5e AA, p. 8). Gelet op haar eerdere verklaringen werd uw moeder daarom uitdrukkelijk gevraagd of ze ooit problemen had gekend met uw grootmoeder. Pas toen stelde uw moeder dat de familie van uw vader niet van uw moeder hield en hun houding ten opzichte van u en uw zussen daarom slecht was. Er werd gescholden en ze werden boos (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 11). Gevraagd waarom uw moeder eerder dan had gezegd dat haar relatie met uw grootmoeder normaal was en ze u en uw zussen goed behandelde, stelde ze dat ze dit eigenlijk niet wilde zeggen, maar ze beseftte dat ze het wel moest zeggen (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 11). Deze argumentatie is weinig overtuigend aangezien uw moeder reeds in het kader van haar eigen vijfde asielaanvraag had gezegd dat de familie van uw vader niet van haar, u en uw zussen hield en ze u en uw zussen in het verleden reeds mishandeld hadden, meer concreet waren ze altijd boos, scholden ze jullie uit en sloegen ze jullie (CGVS moeder 5e AA, p. 8). Het betreft hier bovendien ook een element dat raakt aan de kern van jullie asielrelaas, namelijk de relatie met de familie van uw vader, en waarvan zodoende redelijkerwijze verwacht dat worden dat het door de asielzoeker van meet af aan op correcte en zo accuraat mogelijke wijze wordt aangebracht. Dat uw moeder haar verklaringen in het kader van de asielaanvraag van u en uw zussen hierover in de loop van haar interview aanpaste, doet bijkomende twijfels rijzen over de relatie met de familie van uw vader.

Volledigheidshalve kan in dit verband nog toegevoegd worden dat uw moeder ook aanhaalde dat ze ondertussen ook ruzie heeft met haar eigen broer hier in België omdat hij van plan was haar, u en uw zussen naar Dagestan terug te sturen (CGVS moeder ikv AA kinderen, p.5-6). Ook dit element volstaat niet om in uw hoofde een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen. Ook hieruit kan immers niet geconcludeerd worden dat er bij terugkeer naar de Russische Federatie sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit noch dat er bij terugkeer naar de Russische Federatie geen omgangsregeling zou kunnen worden getroffen met de familie van uw vader. Hoewel begrip wordt opgebracht voor het leed en de moeilijkheden die gepaard gaan/gingen met de dood van uw vader kan omwille van het geheel van bovenstaande vaststellingen in uw hoofde niet besloten worden tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade vanwege de problemen met de familie van uw vader.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt soms nog gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense

origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begreemd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen geviséerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Dagestan actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het enige ter staving van uw asielaanvraag voorgelegde document, een sms-conversatie tussen uw moeder en de broer van uw vader, werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De vierde bestreden beslissing ten aanzien van vierde verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde (bij monde van uw moeder) een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine afkomstig uit Dagestan te zijn. U bent geboren op (...) in de Oostenrijkse stad Graz en bent dus minderjarig. U kwam in 2010 samen met uw ouders, T. Z. (...) (O.V. (...)) en T. D. (...) (O.V. (...)), en de rest van uw gezin naar België omdat uw vader in Dagestan problemen kende. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders samen zelf tot 4 maal toe asiel aan bij de Belgische autoriteiten, een laatste keer op 19/03/2012. Elk van deze aanvragen resulteerde echter in een weigeringsbeslissing. De door uw ouders ingeroepen problemen werden immers ongeloofwaardig bevonden. Op 31 mei 2013 overleed uw vader, T. Z. (...) (O.V. (...)), in België na een ongeluk met een tram. Na het overlijden van uw vader begon de familie van uw vader druk uit te oefenen op uw moeder en haar familie om u en uw zussen af te staan. Overeenkomstig de Tsjetsjeense gewoontes behoren u en uw zussen sinds het overlijden van uw vader immers toe aan de familie van uw vader. Uw moeder weigert echter om u en uw zussen af te staan aan de familie van uw vader. Na het overlijden van uw vader vroeg uw moeder mede omwille daarvan zelf ondertussen nog 3 maal asiel bij de Belgische autoriteiten, een laatste maal op 12/6/2015. Elk van deze asielaanvragen werd eveneens afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat de door uw moeder ingeroepen vrees ten aanzien van haar schoonfamilie niet aannemelijk bevonden werd. Op 22/10/2015 werd daarom in uw hoofde een eigen asielaanvraag als minderjarige ingediend alsook in hoofde van uw 3 zussen: A. (...) L. (...) en I. T. (...) (O.V. (...)). Zelf wil u evenmin naar de Russische Federatie. U wil namelijk bij uw moeder blijven.

Ter staving van uw asielaanvraag werd een sms-conversatie neergelegd.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet naar de Russische Federatie, het land waarvan u het staatsburgerschap bezit, wil gaan omdat u bij uw moeder wil blijven (CGVS, p. 3) - uw moeder haalde in het kader van uw asielaanvraag de vrees aan dat u bij terugkeer naar de Russische Federatie van haar zou worden gescheiden omdat u overeenkomstig de Tsjetsjeense tradities aan de familie van uw vader toebehoort sinds het overlijden van uw vader (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 3).

Er moet echter op gewezen worden dat uw moeder diezelfde vrees reeds aanhaalde in het kader van haar laatste 3 asielaanvragen. In het kader van haar vijfde asielaanvraag d.d. 22/05/2014 werd door het CGVS geoordeeld dat uw moeder deze vrees niet aannemelijk kon maken. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 02/02/2015. Uw moeder tekende hiertegen geen verder beroep aan bij de Raad van State. De 2 volgende asielaanvragen van uw moeder, haar respectievelijk zesde en zevende asielaanvraag, werden door het CGVS niet in overweging genomen omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de kans op internationale bescherming in hoofde van uw moeder aanzienlijk vergrootten. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw moeder, T. D. (...) (O.V. (...)), werden genomen, verwijs ik graag naar haar beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Aangezien de door uw moeder ingeroepen vrees ten aanzien van de familie van uw vader in het kader van haar eigen asielaanvragen niet aannemelijk bevonden werd, kan ten aanzien van u omwille van diezelfde problemen evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In het kader van uw eigen asielaanvraag bracht u noch uw moeder immers enig element aan dat een ander licht werpt op de eerdere beoordeling van dit asielmotief. Meer nog, er werden op verschillende punten tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen van uw moeder in het kader van haar eigen asielaanvraag en haar verklaringen in het kader van uw asielaanvraag en die van uw zussen.

Vooreerst verklaarde uw moeder in het kader van uw asielaanvraag dat ze voor het eerst vernam dat de familie van uw vader u en uw zussen opeiste 2 à 3 weken na het overlijden van uw vader. Uw moeder belde uw grootmoeder, de moeder van uw vader, op. In eerste instantie wilde zij niet opnemen, maar uiteindelijk deed ze dit toch en beschuldigde ze uw moeder van de dood van uw vader en zei dat u en uw zussen hen toebehoorden en ze jullie van uw moeder zouden afnemen. Dit was de eerste keer dat uw moeder vernam dat de familie van uw vader haar kinderen opeiste (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 4-5). Deze verklaring is echter op verschillende punten volledig in strijd met de verklaringen van uw moeder in het kader van haar eigen vijfde asielaanvraag. Ten tijde van haar vijfde asielaanvraag verklaarde uw moeder namelijk dat ze pas enkele maanden na de dood van uw vader vernam dat de familie van uw vader u en uw zussen opeiste. Ze vernam dit toen ze haar broer in de Russische Federatie opbelde om te informeren hoe de begrafenis van uw vader was verlopen. Hij vertelde haar dat de familie van uw vader u en uw zussen opeiste (CGVS moeder 5e AA, p. 6). De opeenvolgende verklaringen van uw moeder zijn dus niet alleen tegenstrijdig over het moment waarop ze voor het eerst vernam dat de familie van uw vader u en uw zussen opeiste, maar ook over de persoon van wie uw moeder dit vernam. Daarenboven stelde uw moeder tijdens haar interview bij het CGVS in het kader van haar vijfde asielaanvraag, dat plaatsvond op 17/7/2014, m.a.w. ruim een jaar na het overlijden van uw vader, dat ze tot op dat moment nog geen contact had gehad met de familie van uw vader in de Russische Federatie (CGVS moeder 5e AA, p. 5-6, 9). Het enige familielid van uw vader met wie ze op dat moment reeds contact had gehad, was de broer van uw vader die in Europa verblijft (CGVS moeder 5e AA, p. 3-4, 9). Als verklaring voor het feit dat uw moeder zelfs geen contact had met de familie van uw vader in de periode onmiddellijk na zijn dood, verwees ze naar de traditionele rouwperiode van 40 tot 50 dagen die wordt gehouden na een overlijden. Pas na het verstrijken van deze periode nam uw moeder contact op met haar broer. Met de familie van uw vader wilde ze toen geen contact omdat ze van uw broer had vernomen dat de familie van uw vader haar verantwoordelijk hield voor de dood van uw vader en ze u en uw zussen opeisten. Uw moeder had geen zin ruzies of discussies en liet daarom na contact te zoeken met de familie van uw vader in de Russische Federatie (CGVS moeder 5e AA, p. 9). Toen uw moeder tijdens haar interview in het kader van uw asielaanvraag en die van uw zussen gewezen werd op haar eerdere verklaringen dat ze ruim een jaar na het overlijden van uw vader nog geen contact had gehad met de familie van uw vader in de Russische Federatie, kon ze geen aannemelijke verklaring geven voor deze tegenstrijdigheid. Uw moeder hield vol dat zij ook in het kader van haar eigen asielaanvraag had gezegd dat ze contact onderhield met haar schoonmoeder en schoonzus via Skype en WhatsApp. Ze stelde voorts dat ze ook toen verteld had dat ze naar haar schoonmoeder had gebeld. Ze wierp wel op dat ze geen machine is en ze zich niet alles meer in detail kan herinneren en er een verschil in haar verklaringen kan zijn omwille van de tragedie die jullie hebben meegemaakt en de manier waarop uw vader om het leven is gekomen (CGVS moeder ikv AA kinderen, p.14). Hoewel begrip wordt opgebracht voor de moeilijkheden en het leed dat jullie gezin als gevolg van

de dood van uw vader heeft gekend, volstaat deze verklaring niet ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden. Nergens uit de verklaringen of documenten aangebracht door uw moeder blijkt dat ze ten tijde van haar eigen vijfde asielaanvraag of actueel niet in staat zou zijn (geweest) de kernelementen van de problemen met de familie van uw vader op correcte, coherente en consistente wijze uiteen te zetten. Uw moeder gaf bij aanvang van haar interview bij het CGVS in het kader van haar vijfde asielaanvraag wel aan dat ze sinds het overlijden van uw vader problemen had met onthouden van data (CGVS moeder 5e AA, p. 2). De vastgestelde tegenstrijdigheden hebben echter geen betrekking op concrete data, maar op het feit of uw moeder in de periode van ruim een jaar na het overlijden van uw vader al dan niet contact heeft gehad met de familie van uw vader in de Russische Federatie en op de vraag van wie zij voor het eerst heeft vernomen dat zij haar kinderen diende af te staan. Het betreffen hier bijgevolg geen details, maar elementen die raken aan de kern van jullie problemen. Gewezen op het feit dat uw moeder in het kader van haar eigen asielprocedure verklaard had dat ze voor het eerst van haar eigen broer had vernomen dat de familie van uw vader eiste dat ze jullie zou afstaan en niet dus niet van haar schoonmoeder, zoals ze tijdens haar interview in het kader van de asielprocedure van u en uw zussen stelde, repliceerde ze dat ze het niet wist en ze dacht dat ze dat had gezegd (CGVS moeder ikv AA kinderen, p.14). Deze verklaring kan de vastgestelde tegenstrijdigheid niet opheffen.

Ook op andere punten zijn de verklaringen van uw moeder niet consistent. Zo werd in het kader van haar vijfde asielaanvraag aan uw moeder gevraagd of er een regeling zou worden getroffen zodat ze jullie toch nog zou kunnen zien indien u en uw zussen bij terugkeer naar de Russische Federatie bij de familie van uw vader zouden moeten gaan inwonen. Hierop repliceerde uw moeder dat ze neen hebben gezegd (CGVS moeder 5e AA, p. 9). Tijdens haar interview in het kader van uw asielaanvraag en die van uw zussen werd uw moeder eveneens gevraagd of ze jullie nog zou kunnen zien indien u en uw zussen bij terugkeer bij de familie van uw vader zouden intrekken en uw moeder elders. Toen gaf ze aan dit niet te weten. Ze voegde eraan toe dat het afhangt van de familie van uw vader en ze niet weet of ze dit in de huidige situatie zouden toestaan. De familie van uw vader is immers boos op uw moeder omdat ze 3 jaar na het overlijden van uw vader nog steeds niet naar Dagestan is teruggekeerd. Gevraagd of uw moeder ooit geprobeerd heeft een overeenkomst te sluiten met de familie van uw vader zodat zij u en uw zussen toch zou kunnen blijven zien, ook al wonen jullie in bij de familie van uw vader, stelde uw moeder plots dat ze daar niet aan gedacht had en ze het ook niet gevraagd heeft aan de familie van uw vader (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 10), wat niet te rijmen valt met haar eerdere verklaring dat de familie van uw vader dit geweigerd heeft. Niet alleen zijn de verklaringen van uw moeder op dit punt erg volatiel, u noch uw moeder maakte aannemelijk dat er geen omgangsregeling getroffen zou kunnen worden met de familie van uw vader.

Ter staving van uw asielaanvraag en die van uw zussen legde uw moeder een sms-conversatie voor tussen haar en de broer van uw vader. Met deze conversatie wil uw moeder aantonen dat ze door de familie van uw vader bedreigd wordt opdat ze u en uw zussen aan hen zou afstaan. Deze conversatie op zich volstaat echter niet om de eerdere beoordeling aangaande de hoederechtproblemen met de familie van uw vader om te buigen, temeer gezien de hierboven gedane vaststellingen. (Digitale) documenten hebben slechts een ondersteunende waarde, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ongeacht het feit dat uit de door uw moeder voorgelegde berichten niet onomstotelijk blijkt van wie ze afkomstig zijn, volstaan deze berichten niet om aannemelijk te maken dat u bij terugkeer daadwerkelijk bij de familie van uw vader zou moeten gaan wonen en u elk contact met uw moeder ontzegd zou worden. Op grond van de verklaringen van uw moeder bestaat er immers geen duidelijkheid over haar relatie met de familie van uw vader, zoals ook blijkt uit bovenstaande vaststellingen. Het is in dit verband trouwens opmerkelijk dat uw moeder in het kader van uw asielaanvraag en die van uw zussen aangaf dat haar relatie met de moeder van uw vader normaal was en zij u en uw zussen goed behandelde voor de dood van uw vader. Gevraagd hoe de relatie tussen uw moeder en uw grootmoeder was voor jullie vertrek uit Dagestan, stelde uw moeder dat hun relatie normaal was, middelmatig, niet slecht. Gevraagd waarom ze deze relatie niet goed vond, repliceerde uw moeder dat bij jullie alles middelmatig is en nooit goed of heel goed. Op de vraag of er een concrete reden was waarom uw moeder haar relatie met uw grootmoeder niet als goed bestempelde, antwoorde ze eveneens ontkennend. Toen haar vervolgens gevraagd werd hoe de relatie was tussen uw grootmoeder en u en uw zussen, stelde ze eveneens dat deze relatie normaal was. Op de vraag hoe uw grootmoeder u en uw zussen behandelde, antwoordde ze vervolgens goed (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 10-11). Dit is opmerkelijk omdat uw moeder eerder, in het kader van haar eigen, vijfde asielaanvraag had aangegeven dat de familie van uw vader u en uw zussen regelmatig uitschold en sloeg (CGVS moeder 5e AA, p. 8). Gelet op haar eerdere verklaringen werd uw moeder daarom uitdrukkelijk gevraagd of ze ooit problemen had gekend met uw grootmoeder. Pas toen stelde uw moeder dat de familie van uw vader niet van uw moeder hield en hun houding ten opzichte van u en uw zussen daarom slecht was. Er werd gescholden en ze werden boos (CGVS moeder ikv AA

kinderen, p. 11). Gevraagd waarom uw moeder eerder dan had gezegd dat haar relatie met uw grootmoeder normaal was en ze u en uw zussen goed behandelde, stelde ze dat ze dit eigenlijk niet wilde zeggen, maar ze beseftte dat ze het wel moest zeggen (CGVS moeder ikv AA kinderen, p. 11). Deze argumentatie is weinig overtuigend aangezien uw moeder reeds in het kader van haar eigen vijfde asielaanvraag had gezegd dat de familie van uw vader niet van haar, u en uw zussen hield en ze u en uw zussen in het verleden reeds mishandeld hadden, meer concreet waren ze altijd boos, scholden ze jullie uit en sloegen ze jullie (CGVS moeder 5e AA, p. 8). Het betreft hier bovendien ook een element dat raakt aan de kern van jullie asielrelaas, namelijk de relatie met de familie van uw vader, en waarvan zodoende redelijkerwijze verwacht dat worden dat het door de asielzoeker van meet af aan op correcte en zo accuraat mogelijke wijze wordt aangebracht. Dat uw moeder haar verklaringen in het kader van de asielaanvraag van u en uw zussen hierover in de loop van haar interview aanpaste, doet bijkomende twijfels rijzen over de relatie met de familie van uw vader.

Volledigheidshalve kan in dit verband nog toegevoegd worden dat uw moeder ook aanhaalde dat ze ondertussen ook ruzie heeft met haar eigen broer hier in België omdat hij van plan was haar, u en uw zussen naar Dagestan terug te sturen (CGVS moeder ikv AA kinderen, p.5-6). Ook dit element volstaat niet om in uw hoofde een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen. Ook hieruit kan immers niet geconcludeerd worden dat er bij terugkeer naar de Russische Federatie sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit noch dat er bij terugkeer naar de Russische Federatie geen omgangsregeling zou kunnen worden getroffen met de familie van uw vader. Hoewel begrip wordt opgebracht voor het leed en de moeilijkheden die gepaard gaan/gingen met de dood van uw vader kan omwille van het geheel van bovenstaande vaststellingen in uw hoofde niet besloten worden tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade vanwege de problemen met de familie van uw vader.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt soms nog gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begreemd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van dien aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Dagestan actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het enige ter staving van uw asielaanvraag voorgelegde document, een sms-conversatie tussen uw moeder en de broer van uw vader, werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het "verbod van willekeur", van de "beginselen van behoorlijk bestuur" en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een tweede middel halen verzoekende partijen wederom de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de "beginselen van behoorlijk bestuur" en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een derde en laatste middel roepen verzoekende partijen de schending in van artikel 3 EVRM *juncto* artikel 13 EVRM, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de motiveringplicht, van het "fair play-beginsel" en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De Raad is van oordeel dat deze middelen ingevolge samenhang gezamenlijk behandeld dienen te worden.

2.2.1. In verband met de opgeworpen schending van het "fair play-beginsel" merkt de Raad op dat verzoekende partijen niet aanvoeren op welke manier dit beginsel zou zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werden geschonden door de bestreden beslissingen. Verzoekende partijen beperken zich in hun betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld beginsel. Dit onderdeel van het derde middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. Betreffende de verwijzing van verzoekende partijen naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

Met betrekking tot artikel 13 EVRM stelt de Raad vast dat verzoekende partijen evenmin aantonen op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Verzoekende partijen beperken zich in hun betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het derde middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour*

déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.5. Wat betreft de door verzoekende partijen aangehaalde vrees om bij terugkeer naar de Russische Federatie van hun moeder te worden gescheiden, benadrukt de Raad vooreerst dat diezelfde vrees reeds door hun moeder werd aangehaald in het kader van haar laatste drie asielaanvragen. In het kader van haar vijfde asielaanvraag van 22 mei 2014 werd door de commissaris-generaal op 27 augustus 2014 geoordeeld dat hun moeder deze vrees niet aannemelijk kon maken. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 137 820 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 2 februari 2015, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State. De volgende twee asielaanvragen, haar respectievelijk zesde en zevende asielaanvraag, werden door de commissaris-generaal niet in overweging genomen omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de kans op internationale bescherming in hoofde van hun moeder aanzienlijk vergrootten.

De Raad wijst erop niet bevoegd te zijn om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissing werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen. In zoverre een onderzoek van de door verzoekende partijen aangevoerde middelen met zich zou brengen dat opnieuw zou moeten worden geoordeeld over elementen die als vaststaand moeten worden beschouwd, dient de Raad dus vast te stellen dat hij niet bevoegd is. Derhalve kan enkel worden ingegaan op het middel voor zover het betrekking heeft op de beoordeling van de nieuwe gegevens.

2.2.6.1. Verzoekende partijen betogen dat onjuiste verklaringen niet noodzakelijk leiden tot ongegrondheid. Bij gebeurlijke tegenstellingen en lacunes, *quod non*, dient nagegaan te worden of deze van die aard zijn een weigeringsbeslissing te gronden of niet. Bovendien dient steeds nagegaan te worden of de ingeroepen elementen wel te wijten zijn aan de verzoekende partijen zelf. *In casu* dient vastgesteld te worden dat het asielrelaas van verzoekende partijen ten eerste als geloofwaardig dient aangenomen te worden.

2.2.6.2. De Raad wijst verzoekende partijen er vooreerst op dat aangezien de door hun moeder ingeroepen vrees ten aanzien van de familie van hun vader in het kader van haar eigen asielaanvragen niet aannemelijk bevonden werd, ten aanzien van verzoekende partijen omwille van diezelfde problemen evenmin besloten kan worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit de bestreden beslissing blijkt afdoende dat noch verzoekende partijen noch hun moeder enig element aanbrachten dat een ander licht werpt op de eerdere beoordeling van dit asielmotief in het kader van de asielaanvragen van hun moeder. Integendeel, door verwerende partij werden op verschillende punten tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen van hun moeder in het kader van haar eigen asielaanvraag en haar verklaringen in het kader van de asielaanvragen van verzoekende partijen. Zij erop gewezen dat, gelet op de minderjarigheid van verzoekende partijen, hun moeder tijdens hun gehoren op 8 december 2015 optrad als voogd en op 26 februari 2016 gehoord werd aangaande de asielmotieven van haar dochters, en dat verzoekende partijen zich voor hun asielaanvragen (deels) baseren op eenzelfde asielmotief dat door hun moeder reeds werd aangebracht in het kader van haar eerdere asielaanvragen, waardoor tegenstrijdigheden in de verklaringen van hun moeder aangaande dit asielmotief wel degelijk van aard zijn om de geloofwaardigheid van de ook door hen voorgehouden vrees ten aanzien van de familie van hun vader (verder) te ondermijnen. Tevens dient te worden opgemerkt dat de vastgestelde tegenstrijdigheden betrekking hebben op elementen die raken aan de kern van deze voorgehouden

problemen, waardoor deze vaststellingen wel degelijk verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid ervan.

2.2.7.1. Verder menen verzoekende partijen dat er geen enkele feitenvinding is gebeurd in die zin dat verwerende partij zich beperkt heeft tot de bewering dat de vroeger ingeroepen elementen reeds werden beoordeeld en ook uit de nieuwe elementen niet afgeleid kan worden dat verzoekende partijen problemen zouden kennen ingeval van terugkeer naar hun land van herkomst. Verwerende partij kan zich geenszins tot een dergelijke feitenvinding beperken, dewelke inhoudt dat niets wordt onderzocht doch integendeel alles berust op eenzijdige beweringen die evenwel niet stroken met de werkelijkheid. Door verwerende partij werd onvoldoende onderzoek gedaan naar *“achterliggende gebeurtenissen en feitelijkheden zoals vermeld in de verklaringen van verzoekers”*. Verwerende partij had *“hier zelf info over kunnen inwinnen doch koos ervoor om alle elementen één voor één met theoretische tegenargumenten te gaan counteren”*. Verwerende partij is dan ook tekort geschoten in haar plicht grondig onderzoek te verrichten en in haar samenwerkingsplicht. Verzoekende partijen verwijzen desbetreffend naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en van het Hof van Justitie. Tevens verwijzen zij dienaangaande naar artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Europese Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, en het rapport *“Beyond proof. Credibility assessment in EU Asylum Systems”* van het UNHCR. Verzoekende partijen menen dat verwerende partij voorbij gaat aan tal van belangrijke elementen, zoals onder meer de slechte psychische toestand van hun moeder na het overlijden van hun vader. Dit blijkt uit het psychologische verslag dat zij als bijlage bij hun verzoekschrift voegen (bijlage 5). Ook tijdens haar gehoor bemerkte hun moeder verschillende malen dat zij zich niet alles meer herinnerde. Door verwerende partij werd geen rekening gehouden met de verwarde toestand van hun moeder, doch integendeel worden tegenstrijdigheden in de verklaringen van hun moeder gebruikt als hoofdargument om hun asielaanvraag af te wijzen. Deze verwardheid slaat niet enkel op details, doch ook op essentiële zaken, zo blijkt uit het aangebrachte psychologische verslag. Evenmin werd door verwerende partij rekening gehouden met de zeer zware impact van het overlijden van hun vader op zowel hun moeder als op verzoekende partijen zelf.

2.2.7.2. De Raad herhaalt vooreerst dat (i) verwerende partij in de bestreden beslissingen terecht opmerkt dat gezien de door hun moeder ingeroepen vrees ten aanzien van de familie van hun vader in het kader van haar eigen asielaanvragen niet aannemelijk bevonden werd, ten aanzien van verzoekende partijen omwille van diezelfde problemen evenmin besloten kan worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, (ii) dat uit de bestreden beslissingen afdoende blijkt dat noch verzoekende partijen noch hun moeder enig element aanbrachten dat een ander licht werpt op de eerdere beoordeling van dit asielmotief in het kader van de asielaanvragen van hun moeder en (iii) dat door verwerende partij op verschillende punten tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen de verklaringen van hun moeder in het kader van haar eigen asielaanvraag en haar verklaringen in het kader van de asielaanvragen van verzoekende partijen. Ook de door eerste en tweede verzoekende partij aangehaalde vrees om terug te keren naar hun land van herkomst omdat zij er geen huis meer hebben, het door eerste verzoekende partij aangehaalde gebrek aan kennis van de taal en de regels in haar herkomstland en de verwijzing door hun moeder naar de medisch-psychologische toestand van tweede verzoekende partij werden door verwerende partij besproken in de bestreden beslissingen. De Raad is van oordeel dat verwerende partij alle door verzoekende partijen aangegeven feiten en elementen heeft onderzocht en op omstandige wijze uiteengezet heeft waarom verzoekende partijen noch in aanmerking komen voor de erkenning van de vluchtelingenstatus, noch voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de uitgebreide motivering van verwerende partij, waarbij alle door verzoekende partijen aangereikte documenten en gebeurtenissen worden besproken, stelt de Raad vast dat er wel degelijk een nauwkeurige feitenvinding heeft plaatsgevonden – waarbij de Raad eveneens wenst te verwijzen naar de uiteenzetting onder punt 2.2.13. – en dat er geenszins sprake is van *“eenzijdige beweringen”*.

Daar waar verzoekende partijen wijzen op de onderzoekplicht en samenwerkingsplicht die rust op verwerende partij, wijst de Raad verzoekende partijen erop dat noch de commissaris-generaal, noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is evenmin de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Bij de commissaris-generaal is slechts sprake van een onderzoekplicht wanneer de asielzoeker voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie

beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort. Aangezien op grond van het geheel van de vaststellingen rechtsgeldig kon worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partijen voorgehouden vrees om bij terugkeer naar hun herkomstland van hun moeder te worden gescheiden omdat zij overeenkomstig de Tsjetsjeense tradities bij de familie van hun overleden vader dienen te gaan wonen, kan niet worden ingezien waarom de commissaris-generaal nog verder onderzoek had moeten doen naar *“achterliggende gebeurtenissen en feitelijkeheden zoals vermeld in de verklaringen van verzoekers”* en hierover informatie had moeten inwinnen.

Waar verzoekende partijen opperen dat door verwerende partij geen rekening gehouden werd met de verwarde toestand van hun moeder en de zeer zware impact van het overlijden van hun vader, stelt de Raad vast dat door verwerende partij hiermee wel degelijk rekening werd gehouden, doch geoordeeld werd dat dit geen afdoende verklaring is voor de vastgestelde tegenstrijdigheden in de verklaringen van hun moeder. Immers wordt dienaangaande het volgende gemotiveerd in de bestreden beslissingen: *“Toen uw moeder tijdens haar interview in het kader van uw asielaanvraag en die van uw zussen gewezen werd op haar eerdere verklaringen dat ze ruim een jaar na het overlijden van uw vader nog geen contact had gehad met de familie van uw vader in de Russische Federatie, kon ze geen aannemelijke verklaring geven voor deze tegenstrijdigheid. Uw moeder hield vol dat zij ook in het kader van haar eigen asielaanvraag had gezegd dat ze contact onderhield met haar schoonmoeder en schoonzus via Skype en WhatsApp. Ze stelde voorts dat ze ook toen verteld had dat ze naar haar schoonmoeder had gebeld. Ze wierp wel op dat ze geen machine is en ze zich niet alles meer in detail kan herinneren en er een verschil in haar verklaringen kan zijn omwille van de tragedie die jullie hebben meegemaakt en de manier waarop uw vader om het leven is gekomen (CGVS moeder ikv AA kinderen, p.14). Hoewel begrip wordt opgebracht voor de moeilijkheden en het leed dat jullie gezin als gevolg van de dood van uw vader heeft gekend, volstaat deze verklaring niet ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden. Nergens uit de verklaringen of documenten aangebracht door uw moeder blijkt dat ze ten tijde van haar eigen vijfde asielaanvraag of actueel niet in staat zou zijn (geweest) de kernelementen van de problemen met de familie van uw vader op correcte, coherente en consistente wijze uiteen te zetten. Uw moeder gaf bij aanvang van haar interview bij het CGVS in het kader van haar vijfde asielaanvraag wel aan dat ze sinds het overlijden van uw vader problemen had met onthouden van data (CGVS moeder 5e AA, p. 2). De vastgestelde tegenstrijdigheden hebben echter geen betrekking op concrete data, maar op het feit of uw moeder in de periode van ruim een jaar na het overlijden van uw vader al dan niet contact heeft gehad met de familie van uw vader in de Russische Federatie en op de vraag van wie zij voor het eerst heeft vernomen dat zij haar kinderen diende af te staan. Het betreffen hier bijgevolg geen details, maar elementen die raken aan de kern van jullie problemen.”* Het thans door verzoekende partijen bijgebrachte psychologisch verslag (bijlage 5 van het verzoekschrift) werpt hierop geen ander licht. Het attest bevestigt louter dat hun moeder het sinds het overlijden van hun vader moeilijk heeft en dat zij moeilijkheden heeft om zaken chronologisch te situeren, hetgeen blijkt uit het feit dat zij voor de geboortedatums van haar kinderen en de overlijdensdatum van haar man haar documenten dient te raadplegen. Doch blijkt hieruit niet dat de psychologische problemen van hun moeder van die aard zijn dat zij niet in staat is de kernelementen van de problemen met de familie van uw vader op correcte, coherente en consistente wijze uiteen te zetten. Verder werd in voormelde motivering van verwerende partij er reeds op gewezen dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen betrekking hebben op concrete data, maar op het feit of hun moeder in de periode van ruim een jaar na het overlijden van hun vader al dan niet contact heeft gehad met de familie van hun vader in de Russische Federatie en op de vraag van wie zij voor het eerst heeft vernomen dat zij haar kinderen diende af te staan. Deze tegenstrijdigheden kunnen geenszins verklaard worden door de uitleg dat hun moeder niet goed zaken in de tijd kan situeren. Daar waar het attest verwijst naar de vrees van hun moeder en van verzoekende partijen dat verzoekende partijen bij terugkeer naar hun land van herkomst zullen worden opgeëist door de schoonfamilie, bemerkt de Raad nog dat, hoewel uit het attest blijkt dat hun moeder (en verzoekende partijen) kampen met psychologische problemen, zulk medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin deze psychologische problemen zijn ontstaan. Een arts/psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze verwondingen/psychologische problemen werden opgelopen (RvS 11 juni 2008, nr. 12.474; RvS 10 oktober 2007, nr. 2.468; RvS 10 juni 2004, nr. 132.261).

2.2.8.1. Verder hekelen verzoekende partijen dat verwerende partij, die nochtans op de hoogte is van de traditie dat de kinderen naar de familie van de man gaan bij diens overlijden, stelt dat er geen bewijs is dat er geen omgangsregeling met de familie overeengekomen kan worden. Nochtans heeft hun moeder duidelijk gesteld dat dergelijke omgangsregeling niet mogelijk is en bovendien werd een sms-

conversatie neergelegd waaruit blijkt dat de schoonfamilie de kinderen volledig opeist. Door hun moeder werd verklaard dat de relatie tussen haar en de moeder van haar man slecht was en zij zelfs geslagen werd door haar schoonmoeder. Zij is hier niet fier op en heeft dit trachten te verdoezelen, doch doet dit geen afbreuk aan de werkelijkheid.

2.2.8.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partijen met bovenstaand betoog voorbijgaan aan de motivering in de bestreden beslissingen dat de verklaringen van hun moeder omtrent een eventuele omgangsregeling en de relatie met haar schoonmoeder inconsistent zijn. Het louter volhouden van één versie van deze verklaringen, namelijk dat geen omgangsregeling mogelijk is en dat de relatie tussen hun moeder en hun grootmoeder wel degelijk slecht is, volstaat geenszins om de vaststellingen die geleid hebben tot deze conclusie te weerleggen dan wel te verklaren. Integendeel, het komt aan verzoekende partijen toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijven. Het louter opnieuw verwijzen naar een door hen aangebracht stuk, met name de sms-conversatie, volstaat evenmin om de daaromtrent door verwerende partij gedane vaststellingen, waaruit blijkt dat aan desbetreffend stuk geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend, in een ander daglicht te stellen.

2.2.9. Daar waar verzoekende partijen nog bemerken dat in Dagestan tot op heden verscheidene problemen voorkomen van mensenrechtenschendingen, wijst de Raad erop dat de loutere verwijzing naar de algemene situatie in Dagestan niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond.

2.2.10. Daar waar verzoekende partijen nog hun Tsjetsjeense origine benadrukken en stellen dat geen onderzoek werd verricht naar de situatie voor vluchtelingen uit Dagestan met de Tsjetsjeense origine, wijst de Raad er evenwel op dat verwerende partij desbetreffend het volgende motiveert: *“Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt soms nog gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.”* Derhalve werd door verwerende partij wel degelijk rekening gehouden met de Tsjetsjeense origine van verzoekende partijen.

2.2.11. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan hen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.12. Waar verzoekende partijen menen dat de weigeringsbeslissingen geen motivering bevatten met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen betogen in dit verband dat er in Dagestan tot op heden verscheidene problemen voorkomen van mensenrechtenschendingen. Zij verwijzen in dit verband naar *“recente Mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen”*. Sedert december 2016 is er een nieuwe opflakking van geweld, waarbij dorpen omsingeld worden door het regime en inwoners onderworpen worden aan lijfstraffen en ongeoorloofde praktijken. Ze merken op dat de situatie aldaar ernstig en precair is en dat hun leven er ten zeerste in gevaar is. Verzoekende partijen wijzen er verder nog op dat van de overheid mag worden verwacht dat zij de nodige onderzoeken uitvoert en niet zomaar overgaat tot een dergelijke verregaande beslissing als een afwijzing van een asielaanvraag zonder dat zij er meer dan 100% zeker van is dat er zich in hoofde van de asielzoeker geen beletsel stelt, zoals de situatie in het thuisland of enig ander element, dat er geen enkel afdoend onderzoek werd verricht naar de actuele situatie voor vluchtelingen uit Dagestan en van Tsjetsjeense origine, en dat het Hof van Justitie in zijn arrest van 17 februari 2009 heeft geoordeeld dat het betreffende de toekenning van subsidiaire bescherming niet langer nodig is om aan te tonen dat er sprake is van een persoonlijke bedreiging en dat het reeds voldoende is om een *“algemener risico en een willekeurig geweld in het land van herkomst aan te tonen”*.

Verzoekende partijen verwijzen naar de verscheidene problemen op het vlak van de mensenrechtenschendingen in Dagestan, stellen dat de situatie er steeds minder veilig is, en geven te kennen dat zij niet akkoord kunnen gaan met de redenering van verwerende partij dat de situatie in Dagestan er geen is van willekeurig geweld omdat er slechts sprake is van een beperkt aantal burgerslachtoffers. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partijen middels de voormelde argumentatie niet aantonen dat er in Dagestan een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat er diensgevolge een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon kan worden aangenomen. Dit klemmt des te meer nu uit de *“COI Focus”* betreffende *“Dagestan – Veiligheidssituatie”* van 9 maart 2016 (administratief dossier, stuk 15, landeninformatie, deel 1; administratief dossier, stuk 19, deel 11; administratief dossier, stuk 20, deel 11; administratief dossier, stuk 21, deel 11) blijkt dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog. De huidige situatie kenmerkt zich tegenwoordig door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging die door hun beperkte slagkracht hun acties beperken tot aanslagen tegen specifieke doelen, meer bepaald vertegenwoordigers van de overheid. De ordediensten proberen de rebellie te bestrijden met specifieke acties. Bij deze acties van rebellen en autoriteiten is het niet uit te sluiten dat ook burgers slachtoffer worden. Uit de informatie kan echter worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft. De situatie in Dagestan is op dit ogenblik dan ook niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een “reëel” risico op ernstige schade als gevolg van “willekeurig” geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

De motivering dat er actueel in Dagestan voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een reëel risico ingevolge het binnenlands conflict wordt door verzoekende partijen door de loutere verwijzing naar de nog aanwezige mensenrechtenschendingen en de vaststelling dat Dagestan heden nog niet vrij is van problemen niet weerlegd. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen geen andersluidende onafhankelijke en objectieve concrete informatie bijbrengen waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich heeft gebaseerd, niet correct zou zijn. De opmerking van verzoekende partijen dat er sinds december 2016 een nieuwe opflakking van geweld is, waarbij dorpen omsingeld worden door het regime en inwoners onderworpen worden aan lijfstraffen en ongeoorloofde praktijken, betreft derhalve een blote bewering daar niet onderbouwd met enige concrete informatie.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.13. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 14, 15, 19 (deel 10 en 11), 20 (deel 10 en 11) en 21 (deel 10 en 11)), en dat verzoekende partijen tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 8 december 2016 de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door hun advocaat en door hun voogd (moeder). De commissaris-generaal heeft

de asielaanvragen van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.14. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juni tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT